

Kiếp Trầm Luân

(Lời: Cư sĩ Diệu Âm Diệu Ngộ)

*Bạn hiền ơi từ ngàn xưa đến nay
Chúng ta luôn bị ở trong trầm luân
Nhiều khổ đau bao dòng nước mắt tuôn
Thân cơ cực không một ngày yên vui.*

*Ôi thế gian sâu đau mà nào ta có hay
Cứ tham sân nào của ta và ta.
Tự tạo gây bao điều ác chất chồng
Nên vương mang khổ sâu và nhiều đắng cay nào nguôi.*

*Hỡi bạn hiền nay ta mau tỉnh thức
Để quay về Phật tánh có trong ta.
Bao muôn phiền xưa kia ta nguyện dứt
Chuyên niệm Phật cho tâm trí khai minh.*

*Tâm ta nhớ niệm A Mi Đà tinh tấn
Để tâm hồn ta an lạc thanh thoi.
Ta chớ nên nản lòng, dù khổ đau đắng cay
Có gian nan thì mới mau thành công
Mọi niềm đau như liều thuốc giúp ta
Nhìn thấu duyên hồng trần mà nguyện thoát ra tử sanh!*

Chuyện Hẹn Hò

(Nhạc sĩ: Trần Thiện Thanh)

*Hẹn chiều nay mà sao không
thấy em...*